

Arrest

nr. 87 472 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Hanife CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 maart 2011 heeft zich vluchteling verklaard op 14 maart 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 27 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 20 oktober 2011.

1.3. Op 14 juni 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 juni 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1328 Afghaanse kalender (AK) (1949-1950 Gregoriaanse kalender). U bent weduwe. U verliet uw land van herkomst in de derde maand van 1389 AK (mei 2000), vergezeld van uw kleinzonen SARWARI Yahya (OV nr. 6.781.463) en SARWARI Mehdie (OV nr. 6.784.700). U kwam op 13 maart 2011 in België aan, waar u op 14 maart 2011 het statuut van vluchteling aanvraagde. U bent in het bezit van uw taskara.

Volgens de verklaringen die u op 20 oktober 2011 voor het CGVS hebt afgelegd bent u samen met uw familie een eerste maal uit uw dorp gevlucht op de 26ste Jawza 1387 Afghaanse kalender (15 juni 2008 Gregoriaanse kalender, GK) nadat uw dorp werd aangevallen door Kuchi. Tijdens de aanval kwam uw dochter om het leven. Jullie zijn naar Bamyan gevlucht en twee maanden later teruggekeerd naar jullie dorp. Rond de 22ste Jawza 1389 (12 juni 2010 GK) werd uw dorp opnieuw aangevallen door Kuchi. Jullie vluchtten naar het dorp Kajaw. Vanuit Kajaw bent u met uw kleinzonen naar Pakistan gevlucht. Vanuit Pakistan bent u via Griekenland, waar u 8 maanden verbleef, naar België gevlucht.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die door uw kleinzoon, SARWARI Yahya (OV nr. 6.781.463), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

Er dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw kennis over basiselementen uit uw regio van herkomst uiterst beperkt is. Zo kan u ons geen informatie verschaffen over ziekenhuizen, verharde wegen, dammen en rivieren in uw regio. U kan niet aangeven waar de dichtstbijzijnde verharde weg zich bevindt (CGVS, p. 4). U kan niet zeggen waar er zich dammen bevinden in uw regio (CGVS, p. 7). U kan ons niet vertellen welke ziekenhuizen zich in uw regio bevinden. Buiten de lokale dokter kan u enkel naar Kabul verwijzen wanneer u naar ziekenhuizen wordt gevraagd (CGVS, p. 5). U kan evenmin rivieren of kanalen in uw regio noemen (CGVS, p. 5). Het betreffen hier elementen waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat iemand die afkomstig is uit uw district enige informatie kan geven.

Wanneer u gevraagd wordt wat meer te vertellen over uw regio van herkomst, komt u niet verder dan het noemen van één gebedsplaats (CGVS gehoorverslag, dd. 15/02/2012, p. 4). Over deze gebedsplaats kan u overigens ook niet veel kwijt. Alhoewel u aangeeft dat u er regelmatig met uw familie naartoe ging, kan u niet zeggen of er al dan niet iemand begraven is (CGVS, p. 2). Er zou daar ook een rivier stromen, waarvan u echter de naam niet kan aangeven (CGVS, p. 2). Hierbij dient overigens opgemerkt te worden dat de naam van de gebedsplaats die u opgeeft, 'Ziarat Sakhi', niet werd teruggevonden in de beschikbare informatie als gebedsplaats of berg in Wardak. In de beschikbare informatie werd enkel een gebedsplaats met deze naam teruggevonden in Kabul (zie informatie in het administratieve dossier).

Wanneer u gevraagd wordt naar de districten rond uw eigen district, kan u er geen enkele noemen (CGVS, p. 4). Ook wanneer de naam Jalrez genoemd wordt blijkt u niet te weten dat het over een aangrenzend district gaat (CGVS, p. 11 en informatie in het administratief dossier). U weet niet waar de gouverneur van uw provincie gevestigd is of welke de hoofdplaats is van uw provincie (CGVS, p. 3). U kan evenmin aangeven welke andere bevolkingsgroepen naast de Hazara in uw district leven

(CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt wie of wat Polada en Khatai zijn herkent u niet dat het gaat om twee sub-groepen van de Hazara die in uw provincie wonen (CGVS, p. 11 en informatie in het administratief dossier). Districten, de hoofdplaats van de provincie en de bevolkingsgroepen zijn dermate basale geografische elementen dat ook van iemand met een beperkte scholingsgraad verwacht kan worden dat hij deze kan aangeven. Verder kan u, behalve één commandant die van uw dorp afkomstig is, geen lokale of nationale Hazara leiders uit Afghanistan noemen (CGVS, p. 7). Wel noemt u de namen Mohaqeq en Khalili, maar u kan over hen verder niets kwijt (CGVS, p. 7), hetgeen wijst op het ingestudeerde karakter van deze kennis.

Ook elementen die betrekking hebben op uw directe leefomgeving kan u niet op een overtuigende manier weergeven. U zou in uw dorp naar school zijn gegaan, maar wanneer u hiernaar gevraagd wordt kan u de naam van de school niet geven (CGVS, p. 3). Wat later tijdens hetzelfde gehoor noemt u plots wel twee namen van scholen in uw dorp, maar kan u vreemd genoeg nog steeds niet aangeven naar welk van de twee scholen u zelf bent geweest (CGVS, p. 5), hetgeen wijst op het artificiële karakter van uw antwoorden. Wanneer u een schematische tekening maakt van uw dorp tussen twee bergen, kan u echter niet aangeven aan welke kant de zon opkomt, of in welke richting u bad (CGVS, p. 6). Uw uitleg dat u hier niet naar kon kijken omdat u steeds aan het werk was (CGVS, p. 6), biedt hiervoor uiteraard geen verklaring, maar illustreert enkel hoe u zich tracht te verbergen achter het lage profiel van een landbouwer die enkel hard op het land werkte en zijn dorp nooit verliet. Verder blijken de namen Bodak en Gho Shak, twee dorpen in de onmiddellijke omgeving van uw dorp (zie informatie in het administratief dossier), u niets te zeggen (CGVS, p. 8) evenmin als Miran, de naam van de dichtstbijgelegen stad (zie informatie in het administratief dossier en CGVS, p. 8).

Aangezien u verklaart steeds in de landbouw te hebben gewerkt is het eveneens uiterst bevreemdend dat u geen enkele prijs kan geven van landbouwgewassen, noch van de gewassen die jullie zelf teelden, noch van eender welk ander product (CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd wordt naar marktplaatsen in de buurt, kan u er slechts één noemen, waarvan u overigens niet kan bevestigen of het een naam van een dorp of van een straat binnen een dorp betreft, noch of het een wekelijkse of dagelijks markt betreft (CGVS, p. 5).

In verband met recente gebeurtenissen dient vastgesteld te worden dat u niet kan aangeven wanneer de laatste verkiezingen waren, noch waar de mensen konden gaan stemmen (CGVS, p. 8). Uw verklaring dat er in uw dorp over de verkiezingen niet gesproken werd is wel erg bevreemdend, gezien het belang van de parlements- en presidentsverkiezingen in de Afghaanse context, niet in het minst omwille van de veiligheidsrisico's die deze met zich meebrengen. Even bevreemdend is het dat u niets kan zeggen over reconstructiewerken in uw regio (CGVS, p. 8). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat in uw district een heel aantal reconstructieprojecten werden uitgevoerd gaande van waterpijplijnen, over constructie van wegen en bruggen tot het bouwen van ziekenhuizen en scholen (zie informatie in het administratief dossier). Deze projecten hebben niet enkel een impact op de leefomstandigheden, maar creëren ook tewerkstelling, hetgeen van groot belang is voor de mensen uit de regio. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover iets kan vertellen.

Ook de verklaringen van uw grootmoeder kunnen de geloofwaardigheid van de herkomst van uw familie niet herstellen. Zo kan zij evenmin aangeven hoe de dichtstbijzijnde rivier heet en antwoordt zij ontwijkend op de vraag hoever de weg en de rivier zich van haar huis bevinden (zie gehoorverslag CGVS, NAZARI Zahra, dd. 20/10/2011, p. 4-5 en p. 16). Zij kan evenmin districten noemen die aan het district Bishud één grenzen of provincies noemen die rond jullie provincie liggen (CGVS, NAZARI Zahra, p. 6).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen

Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden. De door u in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten (taskara) kunnen het bovenstaande niet wijzigen. In verband met uw taskara dient opgemerkt te worden dat de op het document vermelde geboortedatum (u zou acht jaar geweest zijn in het jaar 1383 Afghaanse kalender, maart 2004 tot maart 2005 Gregoriaanse kalender) niet in overeenstemming kan worden gebracht met het leeftijdsonderzoek dat in opdracht van de Dienst Voogdij werd uitgevoerd (zie brief van de Dienst Voogdij, dd. 03/08/2011). Verder kan een document enkel als bewijs worden gehandhaafd voor zover ze gedragen wordt door gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat vervalste Afghaanse documenten wijd beschikbaar zijn zowel in Afghanistan als erbuiten (zie informatie in het administratief dossier). Om deze reden kunnen de taskara's die door uw broer en grootmoeder werden voorgelegd het bovenstaande niet wijzigen. Uw broer geeft overigens zelf aan dat de geboortedatum die op het taskara vermeld staat niet correct is (zie gehoorverslag CGVS, SARWARI Mehdi, dd. 15/02/2012, p. 2).

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer SARWARI Mehdi en uw grootmoeder NAZARI Zahra werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 3/08/2011 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op 1 juli 2011 19,8 jaar zou zijn geweest met een standaarddeviatie van 2 jaar en waarbij uw geboortedatum werd vastgesteld op 11 september 1993. U kan bijgevolg niet meer als minderjarige beschouwd worden vanaf 11 september 2011. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast."

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op hogervermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in uw regio. Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde elementen stoelt als deze van haar kleinzonen S.Y. en S.M.. Zij roept geen eigen of andere motieven in. In het verzoekschrift worden dezelfde middelen en grieven aangevoerd als deze in het verzoekschrift van haar kleinzonen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr.87 471 van 12 september 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van de kleinzonen S.Y. en S.M. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voeren verzoekers aan dat zij afkomstig zijn van Wardak en hun land van herkomst moesten ontvluchten omwille van het feit dat Kuchis (nomaden in Afghanistan) het dorp van verzoekers hadden aangevallen. Verzoekers vervolgen, onder verwijzing naar en het citeren van het Nederlands ambtsbericht van augustus 2011 en het standpunt van UNHCR, met een toelichting over de veiligheidstoestand in de provincie Wardak.

2.2. Blijkens de bestreden beslissingen wordt de asielaanvraag van verzoekers geweigerd omdat aan hun verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, zoals omstandig wordt toegelicht.

2.3. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te

bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Wardak, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.4.1. Wat het profiel van verzoekers betreft stelt de Raad vast dat beide nog jong zijn en tweede verzoeker nog minderjarig is. Uit het gehoorverslag blijkt dat eerste verzoeker, intussen meerderjarig, tot zijn tiende jaar naar school zou zijn gegaan en nadien met zijn vader op het veld werkte (gehoor CGVS, p. 3). Tweede verzoeker zou school gelopen hebben tot aan zijn vlucht naar België (gehoor CGVS, p. 4). Niettegenstaande hun jonge leeftijd mag van verzoekers enige kennis worden verwacht over hun directe leefomgeving en regio in Afghanistan.

2.4.2. Daargelaten de vaststelling dat in de eerste bestreden beslissing wordt gewezen op de uiterst beperkte kennis van verzoeker over de basiselementen van zijn regio, mag van verzoeker minstens verwacht worden dat hij de hoofdplaats kent van zijn provincie, naast de Hazara de andere bevolkingsgroepen kent in zijn district, weet wie of wat Polada en Khatai zijn, namelijk twee sub-groepen van de Hazara in zijn provincie, antwoordt kan geven op de vraag over de naam van de school waar hij naartoe ging, minstens de namen van dorpen in de onmiddellijke omgeving kent, toelichting kan geven over vragen met betrekking tot de landbouw aangezien hij samen met zijn vader zou hebben gewerkt en enige kennis heeft van reconstructiewerken in zijn regio gelet op de impact deze projecten hebben op de leefomstandigheden van de mensen uit de regio. Dat Raad stelt vast dat verzoekers in het verzoekschrift geen enkele poging ondernemen om deze vaststellingen te verklaren of te ontkrachten.

Daarenboven stelt de Raad vast dat ook de kennis van verzoekers hun grootmoeder niet overtuigend is en dat ook dit motief ongemoeid wordt gelaten.

Tot slot wijst de Raad erop dat tweede verzoeker, niettegenstaande hij minderjarig is, minstens de naam van zijn school moet kunnen aangeven, wat in casu niet het geval is (gehoor CGVS, p. 4).

2.5. De Raad is derhalve van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op correcte wijze heeft kunnen vaststellen dat verzoekers hun beweerde verblijf in Afghanistan niet geloofwaardig is.

2.6. Verzoekers hun bewering vanaf hun geboorte in Wardak te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoekers niet de waarheid vertelden over

hun werkelijke verblijfplaats(en) voor hun vertrek in 2010 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hen rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door hun gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers voor hun aankomst in België in Afghanistan of elders leefden, onder welke omstandigheden en om welke redenen zij hun werkelijke streek van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekers de bron van hun vrees situeren. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maken verzoekers bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen.

2.7. Verzoekers hebben het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent hun verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor hun komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van hun asielrelaas en vluchtmotieven. Het volstaat dan ook niet in het verzoekschrift op algemene wijze te verwijzen naar de bestaande situatie in het beweerde land/regio van herkomst, wanneer uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt dat de betrokkenen niet aannemelijk hebben gemaakt afkomstig te zijn uit het voorgehouden land of regio.

2.8. Waar verzoekers nog verwijzen naar het standpunt van UNHCR over een gedwongen terugkeer naar Afghanistan wijst de Raad erop dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over het vluchtelingenstatuut en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS